

	<p>Виж сега, не съм искал да бъда син на бог.</p> <p>Ако си взел тази книга, защото подозираш, че и ти си като мен, по-добре я захвърли веднага. Повярвай в лъжите, които мама и татко са ти наговорили за раждането ти, и се опитай да живееш нормално.</p>
3	<p>Да си син на божество е опасно. И страшно. Най-често води до смърт по особено жесток начин.</p> <p>Ако си нормално дете, което мисли, че това е само измислица — чудесно! Спокойно продължавай нататък. Завиждам ти,</p>
4	задето можеш да се престориш, че това изобщо не се
5	е случвало. Ако обаче разпознаеш себе си сред тези страници,
6	ако отвлътре нещо започне да те човърка, веднага престани с четенето. Може да си един от нас. А щом веднъж го осъзнаеш, е само въпрос на време те също да те подушат и да дойдат.
Скорост на четене – 2. полугодие, 4. клас	

	<p>Да не кажеш после, че не съм те предупредил...</p> <p>Казвам се Пърси Джаксън.</p> <p>На дванайсет години съм. Допреди няколко месеца бях обикновен ученик в академия „Янси“ — частно училище за деца с проблеми в северен Ню Йорк.</p>
3	<p>Дали съм дете с проблеми ли?</p> <p>Да. Може да се каже.</p> <p>Бих могъл да започна от кой да е момент в краткия си нещастен живот, за да го докажа, но положението се влоши сериозно миналия май, когато нашият клас отиде на едnodневна екскурзия до</p>
4	Манхатън — двайсет и осем откачалки и двама учители в жълт
5	училищен автобус, поели към музея „Метрополитън“, за да разгледат находките
6	от Древна Гърция и Древен Рим. Да, знам, истинско мъчение е!
Скорост на четене – 2. полугодие, 4. клас	

	Господин Бранър беше мъж на средна възраст в моторизирана инвалидна количка. Той беше с оредяла коса, рошава брада и оръфано сако от туид, което вечно миришеше на кафе. На пръв поглед не изглеждаше кой знае колко свестен, но разказваше истории и смешки и ни позволяваше да си играем в клас.
3	Освен това притежаваше страхотна колекция древноримски ризници и оръжия, така че единствено в неговите часове не ми се доспиваше от скука. Надявах се с екскурзията всичко да е наред.
4	Най-вече се надявах поне този път да не се забъркам
5	в неприятности. Как грешах обаче! Така де, на екскурзиите все
6	ми се случваха разни гадости. Предишната година — тогава бях в друго училище, отидохме до бойното поле в Саратога и стана беля с едно оръдие от времето на Гражданската война.
Скорост на четене – 2. полугодие, 4. клас	

	Класът се беше събрал на стълбите пред музея, откъдето се виждаше чудесно цялото Пето авеню. Наближаваше силна буря — никога досега не бях виждал по-черни облаци.
3	Може би се случваше заради глобалното затопляне, но от Коледа насам времето беше доста странно — ужасни снежни бури, наводнения, горски пожари, причинени от мълнии. Нищо чудно сега да се задаваше и ураган. Като че ли никой друг не забелязваше скупчилия се над главите ни мрак. Няколко момчета замерваха гълъбите с бисквитки. Нанси Бобофит се опитваше
4	да бръкне в чантата на една жена, но госпожа Додс,
5	разбира се, блееше. С Гроувър седяхме на ръба на фонтана,
6	отделно от останалите. Не искахме хората да мислят, че сме от „онова“ училище с ненормалниците, които другаде не могат да се справят.
Скорост на четене – 2. полугодие, 4. клас	

	<p>Бях свикнал да ми се случват странни неща, но обикновено те отминаваха бързо. Тези непрекъснати халюцинации ми идваха малко в повече.</p> <p>През цялата останала учебна година сякаш всички в училището се бяха наговорили да ми играят номера.</p>
3	<p>Искрено и безнадеждно вярвах, че госпожа Кър — весела русокоса жена, която видях за първи път в живота си, когато се качи в автобуса ни след екскурзията — е била учителката ни по математика от Коледа насам.</p> <p>От време на време умишлено споменавах госпожа Додс,</p>
4	за да се опитам да ги хвана в крачка, но
5	в повечето случаи само ме гледаха все едно съм полудял.
6	Стигнах дотам, че почти им повярвах, че госпожа Додс никога не е съществувала.
Скорост на четене – 2. полугодие, 4. клас	

	<p>Гроувър обаче не можеше да ме заблуди. При споменаването на името „Додс“ той се сепваше, а после бързо заявяваше, че не бил чувал за нея. Усещах го, че лъже.</p> <p>Нещо ставаше. В музея наистина се беше случило нещо.</p>
3	<p>През деня не ми оставаше много време да мисля за това, но нощем се будех облян в студена пот заради кошмари, в които госпожа Додс ме връхлиташе с остри нокти и разперени криле.</p> <p>Времето също беше ужасно, което далеч не помагаше на</p>
4	настроението ми. Една нощ бурен вятър отвори прозорците в спалното.
5	Няколко дни след това на петдесетина километра от „Янси“ мина най-
6	голямото торнадо, регистрирано някога в долината Хъдсън. В часовете по съвременна история научихме за необичайно големия брой малки самолети...
Скорост на четене – 2. полугодие, 4. клас	

„Похитителят на мълнии“ от Рик Риърдън

„Пърси Джаксън и боговете на Олимп“, № 1

Фентъзи

Превод от английски: Владимир Молев